

Nogle af udvalgets spørgsmål til fødevareministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene 3, 6, 28, 34 og 53 og fødevareministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V, KF, DF, CD og KRF.

Spørgsmålene 75, 76 og 77 og fødevareministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V, KF, SF, DF, CD og KRF.

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25. oktober 2000 fra Landbrugsraadet, jf. L 47, bilag 8.

Svar:

Landbrugsraadet anfører, at når der er fastsat støttebeløb til kompensation for lavere priser, skal disse gå ubeskåret til de rette modtagere. En ændring af denne praksis bør ske gennem vedtagelsen af fælles EU-regler.

Det fremgår klart af EF-domstolens retspraksis, at hvor der er fastsat en klausul om fuldstændig udbetaling i forordningen, som tilfældet er f.eks. ved hektarstøtte og dyrepremier, skal det fulde støttebeløb udbetales til støttemodtager. Derved er det i strid med EU-retten, at pålægge ansøgerne administrationsgebyrer for behandlingen af disse støtteansøgninger.

En sådan klausul er ikke indskrevet i forordningerne vedrørende udbetaling af eksportrestitutioner. Set fra Fællesskabets side differentieres der ikke mellem de nationale myndigheders udgifter til administration og støttemodtagernes udgifter til samme, jf. her artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik.

Udgangspunktet er derfor, at såfremt andet ikke er bestemt, er det op til de nationale myndigheder at afgøre, under hvilke omstændigheder administrationen, herunder betalingen herfor, skal foregå, idet EU-rettens bestemmelser og almindelige principper dog skal overholdes.

Vedrørende Landbrugsraadets bemærkning om de administrative problemer, der i alt for lang tid har givet anledning til forsinkelserne af udbetalingerne, har jeg ved tidligere lejligheder

givet udtryk for, at udbetalingssituationen forventes normaliseret ved årsskiftet 2001/02.

Landbrugsraadet foreslår indførelse af en bagatelgrænse som et alternativ til gebyr.

Af de ansøgninger om eksportrestitution, der indgives i dag, vedrører 50 pct. af disse mindre end 2 promille af udbetalingerne.

Jeg finder, at erhvervet ved indførelse af et gebyr bliver mere omkostningsbevidst, idet eksportøren i hvert enkelt tilfælde må forventes at vurdere, om den pågældende ansøgning kan betale sig. Endvidere vil gebyret betyde, at erhvervet betaler for den ydelse, som det modtager.

Denne virkning opnås ikke ved en bagatelgrænse, idet erhvervet her blot vil lægge den nye regel til grund, uden nærmere vurderinger og uden betaling af de omkostninger, der er forbundet med udbetalingerne. Virksomheden vil således uden videre sortering indsende deres ansøgninger om eksportstøtte, hvorefter det er op til Direktoratet for FødevareErhverv at frasortere ansøgningerne under bagatelgrænsen. Det vil sige, at der ikke bliver tale om den samme administrative lettelse i direktoratet. I den forbindelse kan det bemærkes, at en bagatelgrænse alene vil ramme de små eksporter, hvorved de store udførsler vil gå fri.

Om promilleafgiftsfondsmidlerne anfører Landbrugsraadet, at midlerne anvendes under tilsyn af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri til en relevant og progressiv fremtidssikring af erhvervet og afviser på den baggrund forslaget om at tilpasse ministerens bemyndigelse i § 7, stk. 2.

Ændringen af § 7, stk. 2, ændrer ikke det forhold, at hovedparten af de midler, svarende til 4,3 promille af den afgiftspligtige grundværdi på landbrugs- og gartneriejendomme m.v. bortset fra de afgiftspligtige grundværdier for stuehuse med tilhørende have, der overføres fra Skatteministeriet, fortsat skal disponeres over af promilleafgiftsfondenes bestyrelser efter uændrede bestemmelser. Med det nuværende niveau for landbrugets grundværdier vil Promilleafgiftsfonden for landbrug have 235 mio. kr. til rådig-